

Otázka k textu:

Jak jsou finančně ohodnoceni literární překladatelé v ostatních evropských zemích?

Překlad: Kathrin Passig – Sie befinden sich hier

Možná se moje vzpomínky prolínají, s Annou jsme určitě někdy v zimě vylezly na nějakou horu, ale muselo to být už dřív, rozhodně ne včera dopoledne. Zapadá to mezi ostatní nesmyslné obrazy. Co si mám v této situaci počít s představou průčelí jedné bavorské lékárny, kde jsem si před patnácti lety pořídila kartáček na zuby? Co po mně chce to černobílé kotě, které můj učitel na základní škole před zraky všech nakopnul? Má v sobě vzpomínka na dálnici se špatně čitelnými značkami nějaký skrytý význam, který už prostě nejsem schopna rozluštit? Možná můj život už dlouho proudí kolem mě v uspořádaném a kinematograficky hodnotném provedení, můj intelektuál mi však už neumožňuje tento film sledovat.

Mohlo to dopadnout ještě hůř. Alespoň jsem se nepokoušela rozdělit se s nepřítomnou Annou o své zásoby. Bylo by to o dost těžší, kdyby se ty čtyři české sušenky hřály v její kapse namísto v mojí. Ne, tady se mi proplétají dvě myšlenky, což je za těchto okolností nejspíš normální a nikoho to nemusí znepokojovat. Já musím jen rozlišit správné myšlenky od špatných a sněhové vločky od peří. Anniny kapsy jsou teď moje kapsy. Mohly by být nepřístupné – budu pak muset sdělit výrobci bundy své úvahy o uzavírání na zip – každopádně jsou to moje kapsy a moje sušenky. Nemusím se o ně s nikým dělit.